

سرشناسه: پروجر دی، علی محمد، ۱۳۹۲ -
 عنوان و نام پدیدآور: دعاهای دفع بلا/ تهیه و تنظیم بنیاد بین المللی دعا: مؤلف علی محمد پروجر دی.
 مشخصات نشر: قم: قرآن صاعد، ۱۳۹۲.
 مشخصات ظاهری: ۸۴ ص.
 شابک: ۷-۲-۹۴۰۹۳-۶۰۰-۹۷۸-۳۵۰۰۰ ریال
 وضعیت فهرست نویسی: فیا
 یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.
 موضوع: دعاها -
 موضوع: دعاها -- احادیث
 موضوع: دعاها -- خواص
 شناسه افزوده: بنیاد بین المللی دعا
 رده بندی کنگره: ۱۳۹۲ د ۷ ۴۳۴ ب / ۸ / BP ۲۶۷
 رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲
 شمار کتابشناسی ملی: ۳۳۴۹۲۳

دعاهای دفع بلا

- ▶ تهیه و تنظیم: بنیاد بین المللی دعا
- ▶ مؤلف: علی محمد پروجر دی
- ▶ ناشر: قرآن صاعد ■ حروفچینی: ظریف
- ▶ نوبت چاپ: اول ■ سال چاپ: ۱۳۹۳
- ▶ شمارگان: ۳۰۰۰ جلد ■ قیمت: ۵۰۰۰۰ ریال
- ▶ شابک: ۷-۲-۹۴۰۹۳-۶۰۰-۹۷۸

دیباچه

آرامش که سوز تو کارها بکند
دعای بیمه تنبی دفع صد بلا بکند

زندگی در نشئه ناسوت به منزله سکاپوش مداوم برای عبور از گردنه‌های پر پیچ و خم بلاء و ابتلاء است، چرا که باری تعالی فرمود «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ»؛ «همانا ما انسان در سختی آفریدیم و البته نوع ما مخاطبان آیه شریفه در این سرا به دنبال آرامش هستیم غافل از آن که آن چه می‌خواهیم به نحو مطلق از شئونات آن جهانی است و اینجا مهمانسرای عبور است و نه خانه اقامت و حضور.

البته مخفی نماند که: «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» متعاقب هر سختی، آسانی است. برای آنانکه همیشه چشم به قلّه دارند، مشکلات سیر، شرین و نتایج استقامت ثمین است.

رنج راحت دان چو مطلب شد بزرگ

گردگله توتیای چشم گرگ

هدف که عالی شد، مسیر هموار می‌شود. آزمایش‌ها و آزمون‌ها به مثابه تمرین برای ورزیده‌تر شدن، بعد از مدتی لباس فشار و آزار را خلع کرده جامعه خلوت و صباحت به تن شخص حلیم می‌پوشاند، رضا به باده بده و ز جبین گره بگشا!

راهی کوی دوست در و دیوار نظام هستی را می‌بوسد و متبرک می‌شمارد به خاطر آن که بوی محبوب می‌دهد، بلا باشد یا عطا، فیض باشد یا ضیوع غم باشد یا شادی! ﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾^(۱) و در این کار نعمتی بزرگ است برای شما.

بگذریم که بسیاری از کفرتاری‌ها و ناملايمات [به غیر از دشورای‌هایی که محض ترفیع و رتبه و رنج و تعالیٰ بنده است] به سبب گناهان ماست و إلاً؛ ... جمال یار ندارد نقاب و پرده ولی ...

غبار ره نشان تا نظر توانی کرد ... آن چه بر سر ما می‌آید یقیناً در اثر لغزش‌ها و کوتاهی‌هاست و هر چه هست از قامت ناساز ماست! ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ﴾^(۲) البته متذکر می‌شویم که بلاها دو گونه‌اند:

۱. بلاء حسن: که نتیجه ازدیاد ایمان و باعث ارتقاء رتبه سالک است.

۲. بلاء عقوبت: که نتیجه سیئات و ملکاتِ رذیله اند.

عارفِ قرآن پژوه و سالک مجاهد مرحوم آیت الله میرزا حسن مصطفوی تبریزی صاحب اثر وزین «التحقیق فی کلمات القرآن الکریم» در ماده بلاء می فرمایند: «أَنَّ الْأَصْلَ الْوَاحِدَ فِيهَا [البلاء] هُوَ اِيجَادُ التَّحَوُّلِ، أَيْ التَّقَلُّبِ وَالتَّحْوِيلِ لِلتَّحْصِيلِ نَتِيجَةً مَنْظُورَةً وَهَذَا الْمَعْنَى يَنْطَلِقُ عَلَى جَمِيعِ مَوَارِدِهَا وَمَصَادِقِهَا»

تحوّل و تغییر برای نبل به مقصود لازم و بلکه ناگزیر است.

علامه طباطبایی در جلد ۲ المیزان ص ۲۰۹ نیز می فرماید: کلمه «ابتلاء» که جمله «تَبْتَلِيهِ» از آن مشتق است به معنای نقل چیزی از حالی به حال دیگر و طوری به طور دیگر است. شلاً طلار را در بوتۀ ابتلاء ذوب می کنند تا به شکلی که می خواهند در بید و هدای متعال هم انسان را مبتلا کرده تا از نطفه خلقتش کند.

این بود کلام بزرگ محرم اسرار قرآن علامه طباطبایی رحمته الله. پس چنان که ملاحظه می فرمایید آن چه در عرف ما فارسی زبان ها رایج شده با ادبیات قرآن در مواجهه با «بلا» قدری متفاوت است و اغلب ما آن را مترادف با مصیبت می گیریم و حال آنکه بسیاری اوقات سگویی پرش و نقطه عزیمت ها عرصه ابتلا و حیطة بلاء است.

« مع الأسف سهم ما بیشتر آن روی سگه است یعنی عقوبت قصور و تقصیر و تازیانه انتباه و بیداری که این هم غنیمت است.
« هر چه از دوست رسد نکوست».

به تعبیر راحل عظیم الشأن ما مرحوم آیت الله العظمی بهجت رحمته الله:
« هر بلایی که به ما می رسد [به معنای دوم آن] در اثر دوری از اهل بیت و روایات مأثوره ایشان است». اکنون که در زمانه پر درد دوری از سر چشمه حسنات و امام کائنات به سر می بریم، باید چاره و علاج این محرومیت اختیاری و مصیبت عظمی را تدارک کنیم. این روزها که دشنة بدخواهان و کینه ورزان به پیکرة امت اسلامی خصوصاً قلب تپنده آن یعنی وارثان کسریخ علوی و فاطمی وارد شده با هتک مقدسات و حمله به نوامیس آنان بیش قبر نورانی صحابی بزرگ پیامبر عظیم الشأن و حواری سترگ امیر المؤمنین یعسوب الدین علیه افضل صلوات المصلین جناب حجر بن عدی بلای بارل شده که رفع و دفع آن به هر شکل ممکن واجب فوری است و تعلق گناهی است نابخشودنی. صد البته شیعیان علی و فاطمه علیهم السلام سکوت نکرده و نمی کنند و با همه توش و توان جلوی سرایت این میکروب کشنده را خواهند گرفت.

اما آنچه در این وجیزه گفتنی است، آن است که دو وظیفه قطعی متوجه ماست؛

۴- زرارہ گوید: حضرت باقر علیہ السلام بہ من فرمود: آیا تو را راہنمائی نکنم بہ چیزی کہ رسول خدا ﷺ در آن استثناء نکردہ است؟ عرض کردم: چرا، فرمود:

الدُّعَاءُ يَرُدُّ الْقَضَاءَ وَقَدْ أُبْرِمَ إِبْرَاهِمًا.

دعا است کہ برمی گرداند قضاء مبرم را کہ بہ سختی محکم شدہ است - و (برای تشبیہ و وضوح مطلب) انگشتانش را بہ ہم چسباند - (یعنی شدت ابرام آن مانند این انگشتان چسبیدہ بہم باشد).

۵- عبد اللہ بن سنان روایت: شنیدم حضرت صادق علیہ السلام می فرمود:

الدُّعَاءُ يَرُدُّ الْقَضَاءَ بَعْدَ مَا أُبْرِمَ إِبْرَاهِمًا، فَأَكْثَرُ مِنَ الدُّعَاءِ، فَإِنَّهُ مُفْتَاَحُ كُلِّ رَحْمَةٍ وَتَجَاوُزُ كُلِّ حَاجَةٍ وَلَا يُنَالُ مَا عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا بِالدُّعَاءِ وَإِنَّهُ لَيْسَ بِأَنْ يَكْثُرَ قَرَعُهُ إِلَّا يُوشِكُ أَنْ يُفْتَحَ لِصَاحِبِهِ.

دعاء قضاء محکم و حتمی را برمی گرداند، پس بسیار دعا کن کہ آن کلید ہر رحمت و پیروزی در ہر حاجت است، و بہ آن چہ نزد خدای عزوجل است جز بہ وسیلہ دعا نتوان رسید، و هیچ دری بسیار کوبیدہ نشود جز این کہ امید بہ باز شدن آن نزدیک شود.

۶- أبو ولاد گوید: امام کاظم علیه السلام فرمود:

عَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ فَإِنَّ الدُّعَاءَ لِلَّهِ وَالطَّلَبَ إِلَى اللَّهِ يَرُدُّ
الْبَلَاءَ وَقَدْ قُدِّرَ وَقُضِيَ وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا امْتِصَاوُهُ، فَإِذَا دُعِيَ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَسُئِلَ صُرِفَ الْبَلَاءُ صَرْفَةً.

بر شما باد (که ملازمت کنید) به دعا، زیرا دعا به درگاه خدا و
خواستن از او، بلائی را که مقدر شده و حکم بدان شده است، و
جز اجرای آن چیزی نمانده است را برمی گرداند، پس چون از
خدا عز و جل درخواست می شود بلا به یکباره برداشته

شود. (۱)

۷- امیر المؤمنین علیه السلام فرمود:

سُوسُوا إِيمَانَكُمْ بِالصَّدَقَاتِ - حَصَّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ وَ
ادْفَعُوا أَمْوَاجَ الْبَلَاءِ بِالْأَدْعَاءِ.

ایمان خود را با صدقه نگه دارید و اموالتان را با زکات دادن
حفظ کنید و موج های بلا را با دعا دور کنید. (۲)

۱. شش روایت فوق از کتاب کافی: ۲/ ۴۶۹ و ۴۷۰ آورده شده است.

۲. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۱۴۶.

اول: کوشش همه جانبه و ذوابعاد برای اِمحاء این بلای خانمانسوز
به هر طریق ممکن و سعی در بیداری همه غافلان و شیزدگان.

دوم: دعای خالصانه عملاً، قلباً و لساناً، به طوری که مسئله دعا
تبدیل به یک شیوه، سبک و عامل محرک برای جلب فیض و دفع شرّ
شود.

هویت دعا دو چیز است:

۱. درک عجز محض و فقر مطلق در برابر پروردگار.
۲. انقطاع نام و توجه کامل به مبدأ خیرات و منشأ همه قدرت‌ها و
زیبایی‌ها.

از صمیم دل و عمق جان می‌خواهیم خداوند متعال صاحب کار را
برساند و صبح قریب فتح و ظفر به دشمنان را به نور اشراقش روشن
فرماید و به این امید مجموعه حاضر را که مستعدی بر منتخبی از ادعیه
دفع بلاست را به نیت تسلای قلب مجروح بهانه خجسته و مادر امامت،
حضرت زهرای مرضیه فاطمه رضیه، همچون گلفرشی به زیر قدم‌های
بانوی نور پیشکش می‌کنیم.

تا یار که را خواهد و میلش به که باشد...

محمد ارشادی مقدم

عضو هیئت تحریریه

ختمه مسک:

در پایان این سطور چه نیکوست که به روایاتی پیرامون امر به دعا به هنگام نازل شدن بلا از باب «کلامکم نور و امرکم رشد» اشاره کنیم؛
۱- حضرت صادق علیه السلام فرمود:

إِنَّ الدُّعَاءَ يَرُدُّ الْقَضَاءَ وَقَدْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ وَقَدْ أُبْرِمَ
إِبْرَامًا.

همانا دعا برمی گرداند قضاء و قدری را که از آسمان نازل گردیده و با سختی محکم گردیده است.

۲- امام رضا به نقل از امام سجاده علیه السلام فرمود:

إِنَّ الدُّعَاءَ وَالْبَلَاءَ لَيَتَرَاقِبَانِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. إِنَّ الدُّعَاءَ
لَيَرُدُّ الْبَلَاءَ وَقَدْ أُبْرِمَ إِبْرَامًا.

همانا دعا و بلاء تا روز قیامت همراه یکدیگرند، و همانا دعا بلایی را که به سختی محکم شده است برمی گرداند.

۳- امام رضا علیه السلام فرمود: همواره امام سجاده علیه السلام می فرمود:

الدُّعَاءُ يَدْفَعُ الْبَلَاءَ النَّازِلَ وَمَا لَمْ يَنْزِلْ.

دعا بلایی را که نازل شده و آن چه نازل نشده را دفع می کند.